

Članak o splitskom ogranku u “Slobodnoj Dalmaciji”

Thank you, "Spasite", "Grazie", nastao su knjige "Merci pour ce moment" (Hvala za ovaj trenutak) - bilješke prve dame Francuske, Valerie Trierweiler, koja je svojim engleskim prevodima na 11 drugih jezika objavio je izdavač koji procjenjuje da će uspješnica zaraditi između 1,3 i 1,7 milijuna eura.

E' LIJEKOVE

ke,
je!

itečenja
brega,
re...

olesnici često
tiraju da im
nici za običnu
ladu prepisu
iotik, a ako
poslušaju,
i nabavljaju
pa ne čudi
njavajući
ak da se
3 posto
šklina,
lina,
sporina,
iamida,
glikozida,
na... troši
bolničkom
ju.
lječnicima u
i Svjetskog
jesnosti o
ticima jest
episjuju
to
o sumnjaju
stnu
jsku
u,
jer
kokom,
ste
ne tonzile,
ni bolni
vorovi,
ost kašlja
eraturu
riše,
eba

na doza
ka može
soremečaj
e crijevne
neki
i oštećuju
jetru,

Volonteri Mirela Bojčić-Vrdoljak, Ante Grgić i Vesna Knežević

Prikupljena odjeća - siromašni je mogu uzeti koliko god žele...

DOBRA SRCA U ZAGORI U POSJETU KRŠĆANSKOJ HUMANITARNOJ UDRUZI 'PUTEVI MILOSTI' ČIJA TRI AKTIVNA VOLONTERA PREKO FACEBOOKA NUDE HRANU I ODJEĆU POTREBITIMA

Siromašni Splitsčani, skrivajući se, po pomoć idu u Dugobabe

Po pomoć sve češće dolaze i ljudi iz Splita. Možda i zato što je ovdje diskretnije, ne kao u gradskim podružnicama Crvenog križa, gdje se osjećaju na neki način stigmatizirani ako ih netko vidi... - kazuje Vesna Knežević, dopredsjednica udruge

Prostor u Dugobabama Kršćanskoj udruzi 'Putevi milosti' velikodušno je prepustio načelnik Klisa Jakov Vetma

PISALICA LENKA GOSPODNETIĆ
SNIMIO VOJKO BAŠIĆ/CROPIX

Svi su naši članovi, naravno, volonteri. Ima nas na desetke, a za pravo nas je - pošteno govoreći - aktivno samo troje. I zlatno je pravilo da nitko od članova ne smije ama baš ništa uzeti za sebe: čak ni od stare odjeće, a kamoli hrane ili, ne daj bože, novca. Ako je netko doista u potrebi, onda može biti naš korisnik ili simpatizer, ali ne i član - strogo, ali pravedno govori Vesna Knežević, dopredsjednica Kršćanske humanitarne udruge "Putevi milosti" i jedna iz spomenutog trija, koji se sastoji od prosječnih građana ove zemlje: Vesne, zaposlene u tvrtki za otkup metala, nezaposlene Mirele i Ante, studenta.

Dakle, onih koji više nemaju nego imaju. I bez obzira na to, oni su odlučili svoje vrijeme i trud posvetiti ljudima koji, privučeni ponajviše objavama na "Fejsu", svakodnevno dolaze po pomoć u

prostorije udruge u Dugobabama. Kroz ovo svjedočanstvo naša nas sugovornica podsjeća na notornu istinu da se tri stvari ne mogu sakriti: kašalj, siromaštvo i ljubav. Ipak, ljudi se trude jer ima i nešto u onoj da je "ponos utočište siromaha"...

Dođu i iz Caritasa

Ova udruga ima sjedište u Osijeku, a ispočetka sam ja jedina servisirala šire splitsko područje: stan mi je vječno izgledao kao skladište. Onda sam se odlučila angažirati u pronalasku prostora za rad i, nakon jedne ne baš najretnije kratkotrajne epizode u Bročancu, danas smo ovdje u Dugobabama, gdje nam je svima (trima aktivnim članovima, nap.a.) službena adresa. Imamo u evidenciji šest siromašnih obitelji iz bliže okolice, a po pomoć sve češće dolaze i ljudi iz Splita.

Možda i zato što je ovdje diskretnije, ne kao u gradskim podružnicama Crvenog križa gdje se osjećaju na neki način stigmatizirano

Mnogi traže i novac za račune, struju, grijanje... Gotovo svi pritom spominju djecu. Kažu: "dijete mi gladuje", "dijete mi smrzava", i slično. Na žalost, ima i puno "lažnjaka", no mi ih ipak razotkrjemo - govori požrtvovna Vesna

ako budu viđeni. Dođu čak i djelatnici Caritasa! Kod njih se inače ne može uzeti neograničena količina odjeće, a kod nas su ljudi slobodni napuniti i cijeli prtljajnik ako žele. Što će s tom odjećom, na njihovu je duž; mi im samo damo da popune formular o primitku donacije. Kako pokriju troškove prijevoza iz Splita dovdje? Pa, snadu se

-dobrodušno će Vesna, dok nas zanima kakva ju je namirnica potreba pokušala da dragocijeno slobodno vrijeme posveti nepoznatim ljudima. Ipak su u Crvenom križu mnogi, za razliku od požrtvovnog trija iz ove priče, zaposlenici, a to je sasvim druga priča.

-Od Imotskog sam, iz malog mjesta Ričice, a bilo nas je osmero djece i navikli smo se i stisnuti i podijeliti među sobom što imamo. To je lijepa povijodloga, ali nemoguće puno pisati meni; dragom mi je što mogu pomoći - kazuje Vesna, koja jedina od aktivista volontera posjeduje automobil, pa uglavnom o vlastitu trošku servisira sve transfere... A ima ih, reklo smo, sve više, pogotovo u božićno vrijeme pred nama jer su u pripremi razne akcije: prodaja suvenira ispred crkvi u široj splitskoj okolici, na primjer: Ima i kontrola.

'Idemo u kontrolu'

Ljudi puno traže hranu, a kako nju ponekad doslovce mi kupujemo vlastitim novcem, ne možemo je donirati bez svojevrsnog obezbeđenja. Zato nenajavljeni bane mo na vrata onih koji su tražili pomoć, pa se nastojimo osobno uvjeriti treba li doista toj obitelji pomoć ili samo žele uštedjeti. Mnogi traže i novac za račune, struju, grijanje... Gotovo svi pritom spominju djecu. Kažu: "dijete mi gladuje", "dijete mi se smrzava", i slično.

Na žalost, ima i puno "lažnjaka", to je ona negativna strana komuniciranja preko društvenih mreža, što ima dosta "blefera", no mi ih ipak razotkrjemo - govori požrtvovna dopredsjednica udruge koja, premda nosi ime "kr-

šćanska", nije formalno pri Crkvi, a pomaže onima u potrebi bez obzira na vjeru ili nevjernu. Doduše, većina svećenika benevolentna je prema prodaji suvenira ispred njihova mjesta bogoslužja, a jedan od rijetkih koji im za to nije dao blagoslov bio je - gle ironije - onaj podrijetlom iz Dugobaba, koji ima prezime čuvenoga brata...

Neprodati gobleni

Ne zamjeramo ni njemu što nas nije podržao jer ima i puno lažnih humanitaraca. Ove suvenire izradio je, pak, potpuno besplatno nekadašnji branitelj, naivni umjetnik Mladen Perković iz Slavonije, a mi deset posto od prodaje damo prodavačici pa tako i nju pomoćno go za Božić. Prihod dajemo siromašnim korisnicima pomoći, u potpunosti diskretni kao i inače - nadovezuje se mladi Ante Grgić, glazbenik i student na Pomorskom fakultetu, inače i predsjednik Savjeta mladih pri općini Klis, čiji je načelnik Jakov Vetma velikodušno prepustio udruzi prostor u kojemu djeluju za skladište (uglavnom odjeće i obuće), a pokriva im i troškove za struju. Za gorivo i pranje se sami snalaze...

Prostor je dirljivo ukrašen - goblenima Villera, nekoć nezaobilaznim dekorom boljih građanskih stanova, koje je udruzi donirala Vesna Morić. "Olujno more", "Citacica", "Zimska noc"... Sjećate se?

Eh, njih sam pokušala prodati da skupimo malo novca - tihoo veli mlada mama Mirela Bojčić-Vrdoljak, koja u prostoru udruge često uvode svojih dvoje predškolarca "da se uče životu". - Ali, za goblene zasad nema kupca...